

Abstrakt

Tato práce se zaměřuje na transformaci literárního prostředí a společenského postavení autora po roce 1989. Před revolucí měli oficiální spisovatelé zvláštní společenské postavení, považováni byli za autority reprezentující žádoucí normy a hodnoty. S počátkem demokracie a volného trhu došlo k prudké změně, kdy se stali komerčními subjekty čelící novým výzvám.

Před revolucí existovalo několik paralelních knižních trhů (oficiální, samizdatový a exilový) s vlastními charakteristikami a omezeními. Sametová revoluce a následné změny ekonomického prostředí otevřely cestu ke sjednocení těchto trhů do jednoho, což umožnilo autorům širší publikační možnosti.

Změny v politickém klimatu odstranily cenzuru a otevřely diskuzi o historických a osobních tématech. Spisovatelé se ocitli v novém ekonomickém prostředí, kde ztratili státní finanční podporu a byli nuceni spoléhat se na prodej svých knih. Tato nová realita ovlivnila nejen jejich příjmy, ale i jejich postavení ve společnosti.

Druhá část práce se zaměřuje na analýzu rozhovorů s Jáchymem Topolem, reprezentativní postavou této transformace.

Klíčová slova:

1989, knižní trh, Sametová revoluce, autoři, spisovatelé, 90. léta, volný trh, cenzura, Jáchym Topol